

Det må ved vurderingen af resultaterne bl. a. erindres, at tallene og kurven bygger på promillen på undersøgelsestidspunktet. At skyldspørgsmålet er afgjort forskelligt ved samme promille eller ens ved forskellige promiller, skyldes derfor variationer såvel i sagernes øvrige omstændigheder (sigtedes kørsel og påvirkningsgrad m. v.) som i længden af det tidsrum, der i den enkelte sag er forløbet fra kørslen til udtagelsen af blodprøve.

Det må endvidere tages i betragtning, at en del af de sigtede undgår tiltale og domfældelse, selv om oplysningerne om promillen på kørselstidspunktet og om kørslen og påvirkningsgraden m. v. i sig selv giver grundlag for domfældelse. Der tænkes her navnlig på tilfælde, hvor det ikke kan godtgøres, at sigtede har ført eller forsøgt at føre køretøjet, eller hvor det må lægges til grund, at (en del af) den indtagne spiritus er drukket mellem kørslen og udtagelsen af blodprøve. Den andel af de sigtede, der undgår tiltale og domfældelse af de nævnte grunde, kan skønsmæssigt anslås til omkring 10 pct.

3. Det kriminaliserede område ved en promillegrænse på 0,8.

For at kunne sammenligne det nuværende kriminaliserede område (figur 1) med retstilstanden efter en eventuel gennemførelse af en fast promillegrænse, er det forsøgt at finde frem til, hvor stor en del af de sigtede med forskellige promiller (navnlig under grænsen) der kan ventes dømt efter en sådan grænse. Denne forudsættes fastsat til 0,8 promille og forudsættes endvidere i overensstemmelse med færdselssikkerhedskommissionens og straffelovrådets forslag udformet sådan, at den omfatter alle, der før kørslen har indtaget spiritus i et sådant omfang, at dette under eller efter kørslen be-

virker en alkoholkoncentration i blodet, der overstiger grænsen.

Som nævnt i slutningen af 2. afsnit må omkring 10 pct. af de sigtede antages at undgå tiltale og domfældelse uanset promillens størrelse (spiritusindtagelse efter kørslen, ikke ført køretøjet o. s. v.). Dette vil også være tilfældet efter indførelsen af en fast promillegrænse.

Bortset herfra kan alle sigtede med promiller over 0,8 ventes dømt, medens sigtede med lavere promiller kun kan ventes dømt efter promillereglen, såfremt det ved *tilbageregning* kan fastslås, at promillen under eller efter kørslen må have oversteget grænsen. Det lægges ved den statistiske undersøgelse af dette spørgsmål til grund, at der i tilfælde, hvor spiritusindtagelsen er ophørt mindst en time før kørslens begyndelse, kan ske tilbageregning fra tidspunktet for blodprøvens udtagelse til tidspunktet for kørslens begyndelse, medens der i andre tilfælde kun kan ske tilbageregning fra tidspunktet for blodprøvens udtagelse til det tidspunkt, der ligger en time efter spiritusindtagelsens ophør.

Det er herefter ved gennemgang af et større antal domme om spirituskørsel konstateret, hvordan de sigtede i sådanne sager fordeler sig i henseende til længden af de foran nævnte tidsrum, hvori der kan ske tilbageregning. Hovedresultatet fremgår af tabel 2. På grundlag af resultaterne i tabel 2 og det tidligere nævnte skøn vedrørende sigtede, der vil undgå domfældelse uanset promillens størrelse (omkring 10 pct.), er i figur 2 givet en omtrentlig beskrivelse af det kriminaliserede område ved en promillegrænse på 0,8, svarende til beskrivelsen af det nuværende kriminaliserede område i figur 1. Der er regnet med en tilbageregning på 0,10 promille pr. time.